

ÎN VIZITĂ...

TINERI CREATORI DE LA LICEUL TEORETIC „ION CREANGĂ” DIN CHIȘINĂU, PROFESOARĂ DE LIMBA ȘI LITERATŪRA ROMÂNĂ LUCIA COMAN

Copilărie

Când zic copilărie, văd păsările-n zbor,
Când zic copilărie, aud murmur de izvor,
Când zic copilărie, simt miros de busuioc,
De pâine caldă, coaptă și lapte dat în foc.

Mai văd și curtea mare a scumpilor buneii
Și-un scrânciob scârțâind în pomul cel de tei,
Flori multe în grădină și iarba de la gard,
Fântâna cea din vale cu ciutură de fag.

Copilărie scumpă, frumoasă și duioasă,
Eu ți-am deschis larg ușa să mă găsești acasă!

Binele și răul

Binele înseamnă carte,
Sănătate, libertate,
Multă muncă, ajutor,
De cei dragi să-ți fie dor.

Răul e urât, ghimpos
Și e tare dureros.
E trist, negru și murdar,
N-are suflet nici habar.

Răul e un drum greșit,
Când vine, ești pedepsit.
Nu e bine, zău, nu-i bine,
Dacă porți răul cu tine.

Binele face minuni
Și pe oameni tot mai buni.
Când ești bun și faci mult bine,
Răul la tine nu vine.

Tatiana ȚIGÎRLAȘ, cl. a VII-a

Ecoul morții mă urmează
Pe zi ce trece tot mai des,
El mă tot cheamă și mă-ndeamnă
Prostia lumii s-o încerc.

Nedumerit, privesc la oameni
Cu ochiul plin de mucegai,
Lumina, ce-o vedeam odată,
Azi nu lucește ca în rai!

E întuneric și e sumbru
Iar sufletul mi-e tot mai greu,
Un ajutor, o viață nouă,
O vreau nu doar în visul meu!

Ca să le izbutești pe toate,
Să treci peste prăpăstii, munți,
Îți trebuie multă putere
Acestea toate să le-nfrunți.

Corina SCLIFOS, cl. a X-a

Plopul

Se făcuse lungă, lungă
Umbra plopului din luncă
Și se ascuțise foarte,
Seara pe la ora șapte.

Mă cam supără, să zic,
Umbra plopului un pic.

Mădălina POPA, cl. a V-a

Un vis bizar

M-am culcat în pat, dar, desigur, nu înainte de a scrie ultimele rânduri: „Noapte bună, dragă jurnalule!”. Apoi obloanele lungi ale somnului au năvălit peste mine.

Cu ochii închiși, cu jurnalul și cu pixul în mână, adormisem din cauza oboselii din acea zi – temele, gândurile mele și relațiile dintre părinți. M-am săturat de certurile și de atenționările lor... Presupun că și alți tineri de vârsta mea simt niște tulburări.

M-am privit în oglindă. Aveam o expresie de parcă m-aș fi rătăcit între mai multe uși deschise, care mă loveau întruna. Am ales una care era închisă. Am deschis-o și am văzut niște ciudățenii încremenite. Trebuia să fi fost Camera liniștii. Fiind foarte îngrozită de cele văzute, am închis-o repede... Am făcut un pas înapoi și... nu mai simțeam pământul. Câteva secunde mai târziu pluteam. M-am speriat de moarte: cădeam cu adevărat în jos. Ridicând mâinile, totul s-a oprit. Coșmarul parcă trecuse. Inima îmi bătea atât de tare, de parcă voia să iasă din „funiile” care o țineau strâns înăuntrul corpului meu. Pentru o secundă am închis ochii, gândindu-mă la ce este mai frumos. I-am deschis. În fața mea era un panou pe care scria: „Ochi căprui, păr șaten, suflet cald...”. Apoi, ca prin magie, panoul a dispărut... Totul dispărea: cerul cu lacuri liniștite și albastre, pământul cu iarba moale și verde. De undeva a apărut o scânteie și m-a făcut să închid ochii. Deschizându-i, am realizat că sunt în patul meu, în camera mea, în casa mea, în realitate. Acea scânteie pătrunsese prin jaluzelele întredeschise.

Am înțeles că totul era un vis. Atunci, de ce pe o pagină din jurnalul meu era scris: „Ochi căprui, păr șaten, suflet cald...”?

Maria RACOVIȚĂ, cl. a X-a

PIESELE LUI EUGEN DOGA, ÎN TOP 200 DE MELODII ALE LUMII

Geniul lui Eugen Doga nu are nevoie de confirmare. Muzica marelui maestru este recunoscută în toată lumea, iar meritele îi sunt apreciate prin multiple titluri și premii. Două dintre piese au fost incluse recent într-un top al celor mai bune 200 de melodii clasice din toate timpurile. Clasamentul este întocmit de site-ul History Rundown.

Una dintre piese se numește „Gramofon” și a ocupat poziția 83 în top. Iar pe locul 94 se află valsul legendar „Dulcea și tandra mea fiară”. Pe locul întâi în clasament se află Simfonia Nr. 5 a lui Ludwig van Beethoven. Locul secund este ocupat de Uvertura 1812 a lui Piotr Ceaikovski.

Eugen Doga și-a început cariera de compozitor în 1957, cu piesa „Floare dalbă de livadă” pentru Maria Bieșu. Maestrul a absolvit Institutul de Arte „Gavriil Musicescu” din Chișinău și a fost profesor la Școala de Muzică „Ștefan Neaga” din Capitală. Eugen Doga este cavalerul „Ordinului al distincției Republicii” și „Steaua României”. De asemenea, din 1992, compozitorul este membru titular al Academiei de Științe a Moldovei.

Sursa: publika.md

